

# VENDEGLŐS: UJSÁG



MAGYARORSZAGI VENDEGLŐSÖK  
 ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT  
 FELŐLELŐ FÜGGETLEN SZAKLAP  
 SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-  
 PEST, VI. KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28. SZÁM  
 // MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /  
 HAVONKÉNT 1-SZER / EGESZ ÉVRE 8 KOR.



EXCELSIOR

AZ AZ TÁP SÖR

EXCELSIOR Tápsör

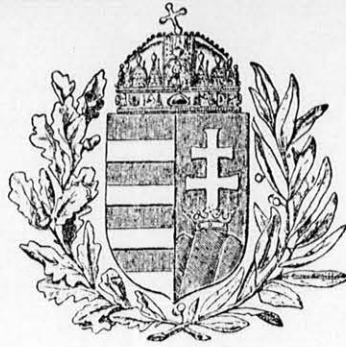
DREHER ANTAL SERFÖZDÉI RT.  
BUDAPEST-KÖBÁNYA

LEGJOBB A VILÁGON!

DREHER ANTAL SERFÖZDÉI RT.

BUDAPEST-KÖBÁNYA

Az 1900. évi párisi világkiállításon  
collective a legnagyobb éremmel  
kitüntetést nyert. Fennáll 1854 óta



Állami nagy aranyérem 1906-ban  
Diszokmány 1885. Jurytag 1896  
Ipargyűlési aranyérem 1911-ben



Első Magyar

# Részvény Serfőződe

Központi iroda: Budapest - Kőbánya, X, Külső Jászberényi-ut 9/11  
X. Külső Jászberényi-ut 9/11. Telefon József 56-36  
Városi iroda: VIII., Esterházy-utca 6  
Telefonszám József 4-29

A legújabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőződe évi gyártási

képessége **1,000.000** hektoliter

## Ajánlja:

Ászok (világos és sötét)  
Király (világos)  
Márciusi (világos)  
Márciusi (sötét, bajor mód)  
Udvari (világos, pilseni mód)  
Kétszeres márciusi (világos és sötét)  
Bak és a

Tavaszi részvény-sört  
Saját töltésű palacksörök  
Palacksörösztály telefon-  
száma: József 56-37

## Sörmegrendelés Budapestre:

VIII., Esterházy-utca 6. szám alatti hűtő-  
házból Telefon 4-29  
Angyalföldi jégveremből: Lehel-utca 34.  
Telefon 115-85  
Budai jégveremből: I., Krisztina-körút 107-109  
Telefon 43-40

## Sörmegrendelés vidékre:

Központja, iroda: Külső Jászberényi-ut 9/11  
Telefon József 56 36, 56-38, 135-99  
Erzsébetfalvai sörraktár: Határ-utca 6.  
Telefon József 30-36  
Kispesti sörraktár: Wekerle-utca 3. szám  
Telefon József 30-38  
Ujpesti főraktár: Váci-ut 8 Telefon 54-70

Az ország minden nagyobb vidéki városá-  
ban sörraktárosok által vagyunk képviselve



# Szt. István

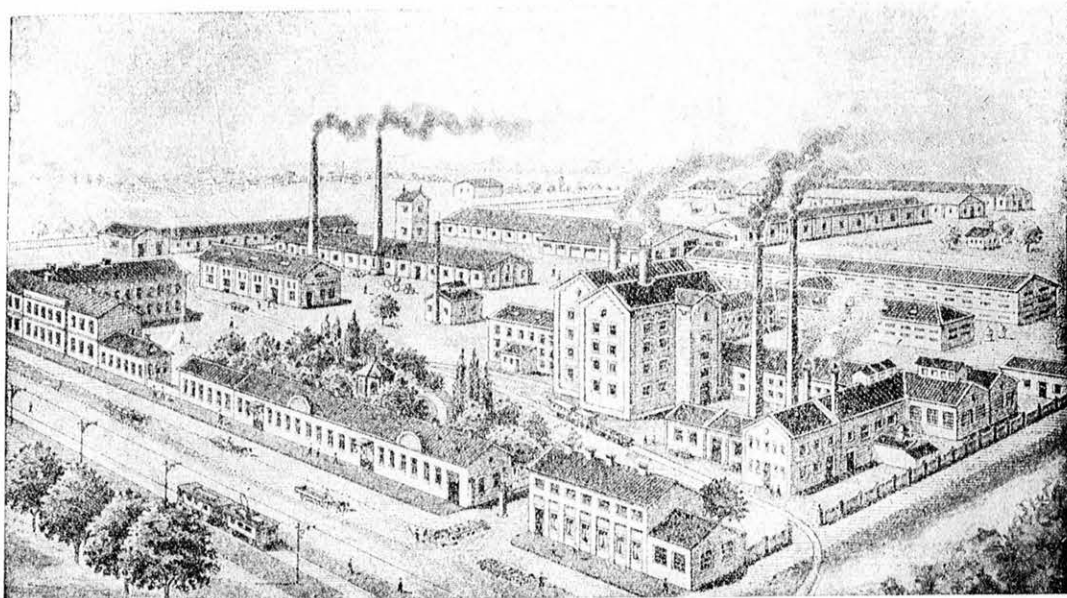


Alapítási év 1868

# TEMESVÁRI

## POLGÁRI SÖRFÖZDE R. T.

### TEMESVÁROTT

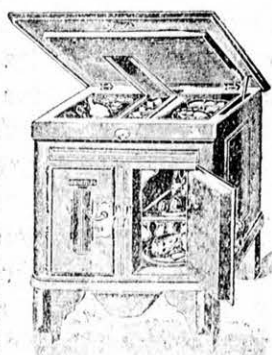


✿ Különlegesség: Dupla maláta CORVINSÖR ✿

# CÍFKA JÓZSEF

Pincegazdászati cikkek szaküzlete  
Az összes vendéglősipari szak-  
cikkek raktára. / Telefon 28-92.

Budapest, V.,  
Vilmos császár-ut 48



Árjegyzék ingyen.

A Borászati és pincegazdászati kiállításon aranyéremmel lett kitüntetve!

## Hennefeld-féle jégszekrények és sörkimérőkészülékek

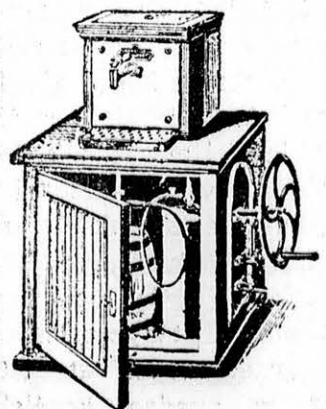
szénsavval vagy légnyomással. Jelentékeny jégmegtakarítás!

A m. kir. szabalm.

Budapest, Gróf Zichy Jenő-utca 5. szám (Váci-körút mellett). Alapítva 1885.

Telefon 114-29.

Sör- és borkimérőpultok, kimérőcsapok, vezetékek s az összes szerelvények. Az eddig létező jégszekrények csaposak, cinbádoggal vannak burkolva, rozsdásodnak, oxidálódnak, piszkolódnak, mindig javításnak vannak kitéve, míg a HENNEFELD-féle jégszekrényeknél ez ki van zárva, mert azok műköléssel vannak burkolva. A jég artó alatt vízgyűjtő van az olvadt jégviznek ezáltal a jég a jégtartóban mindig szárazon marad és 60% jégmegtakarítást biztosít.



# VENDEGLŐS: ÚJSÁG



**MAGYARORSZAGI VENDEGLŐSÖK  
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT  
FFLŐLEIŐ FÜGGETLEN SZAKLAP**

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-  
PEST, VI KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28 SZÁM

// MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /  
HAVONKENT 1-SZER EGESZ ÉVRE 8 KOR.



## Windischgraetz Lajos herceg, az új közéletmezési miniszter



Hadik János gróf örökébe lépő új közéletmezési miniszter Windischgraetz Lajos herceg rövid hivatalban léte óta is annak az embernek mutatkozik, akitől a magyar háborus közéletmezés sok üdvös és erélyes intézkedést várhat. A fiatal magyar főúr, aki idegen hangzású neve dacára a leglelkesebb magyar hazafiak közül való, úgy a polgári életben, mint a „hecsület mezején“ számos döntő bizonyosságát szolgáltatta annak, hogy a hazának leghivebb, legkomolyabb fiaik közül való és esze, szive egyaránt helyén van.

Windischgraetz Lajos herceg még fiatal ember és olyan korban jutott a háborus ország egyik legfontosabb, sőt mondhatnók a legeslegfontosabb miniszteri pozíciójába, amikor egy közhasznú tevékenységre érett elme az alkotás-készség legvirulóbb korát éli. Windischgraetz herceg fiatalságát komoly és céltudatos munka nemesítette és éppen ez az érett fiatalsága az, melyhez a legszebb reményeket fűzzük. Az agilis demokrata főúr, aki hercegi rang nélkül is a legelső sorába küzdött volna fel magát, akit képességei akkor is vezetőállásba juttattak volna, ha nem születik főúrnak, már a legelső hivatalos intézkedésével maga felé hajlította a rokonszenvet és bizalmat. E ténye pedig az volt, hogy „panasznapok“-at létesített, amikor is minden közéletmezési

ügyben jelentkező panasztévőt személyesen hallgat meg. Az általa létesített első panasznap valósággal ostromot teremtett számára. A bizakodó és reménykedő panaszosok egész légiója lepte el a miniszter előszobáját. És a fiatal főúr fáradhatatlanul, figyelmesen, megértéssel hallgatta végig a sok ügyes-bajos ember dolgát. Mindegyikhez volt egy-egy biztató szava, melyből kicsengett a szilárd elhatározás, hogy szavait, ígéreteit tettek fogják követni. Ez a közvetlen érintkezés biztos záloga annak, hogy Windischgraetz Lajos hercegnél soha sem talál zárt ajtóra az, aki bátran és elhatározottan áll közéletmezésünk vezére elé, hogy személyesen mondja el panaszait.

A demokrata érzésnek, a közérdek érett és komoly felfogásának soha még meggyőzőbb bizonyosságát nem szolgáltatta miniszter, mint Windischgraetz herceg. Az általa megteremtett „panasznapok“ zálogal annak, hogy az ország háborus közéletmezése rövidesen arra az utat terelődik, amelyen már régen haladnia kellett volna.

A magyar vendéglős és korcsmáros ipar is a legtellesebb bizalommal fogadja a közéletmezésünk ama új éráját, mely Windischgraetz Lajos herceg hivatalbalépésével indult meg. Az új közéletmezési miniszter bizonyára méltányolni fogja azt a fontos közéletmező szerepet, melyet a vendéglősök és korcsmások ezer és egy mizéria közepette eddig is a leg-hazafiasabb áldozatkészséggel töltöttek be. Most már meglehet a reményünk arra, hogy az ígéretetek tettekké válnak, hogy a vendéglősök anyagbeszerzése megkönnyebbül, hogy véget ér az a kálvária-ut, me-

lyet a magyar vendéglős és korcsmáros eddig járni volt kénytelen. A jövőben — bizony hisszük — nem fognak oly közéletmezési rendeletek napvilágot látni, amelyek teljesen figyelmen kívül hagyják a magyar vendéglősipar eminens érdekeit, sőt ezt a fontos közéletmező iparágat végromlásba döntik. Ennek a jobb kornak előfeltétele azonban az, hogy legyen a magyar vendéglős és korcsmáros ipar vezetőiben annyi agilitás és buzgalom, hogy az ország érdekeiért sikra szálljanak. Mert ez esetben is teljes érvényességgel áll annak a magyar közmondásnak vélt igazsága, hogy „néma gyermeknek az anyja sem érti a szavát“. Bátran ki kell tehát rukkolni a panaszokkal. Az alkalmat az új közéletmezési miniszter liberális szelleme megadja reá. A panasznapokon legyenek ott a magyar vendéglősök és korcsmárosok is és nyiltan tárják fel a miniszter előtt sérelmeiket, az egzisztenciájukat aláásó rendelkezések okozta mizériákat.

Ez alkalommal, amikor az új közéletmezési minisztert hivatalba lépésekor köszöntjük, nem akarunk ünneprontók lenni azáltal, hogy mindjárt hosszú panaszlistával vegyük ostrom alá. A magyar vendéglős és korcsmáros ipar nyilt sérelmeinek feltárása programmpontunk, ezt már nem egyszer be is igazoltuk és igazolni fogjuk a jövőben is. Most azonban csakis annak az örömünknek regisztrálására szoritkozunk, hogy végre-valahára arra hivatott friss munkaerő kezeibe jutott a magyar közéletmezés, oly vezető kezeibe, aki bizonyára méltányolni fogja a magyar közéletmezés egyik legfontosabb szervének, a magyar vendéglős és korcsmáros iparnak érde-

keit és oda fog hatni, hogy ez a vihar és sok vihar közepette életre-hivatottan küzdő iparág megszűnjön mostoha gyermeknek lenni.

## Vendéglős-IPAR

### Szervezzünk baromfitelepet

A vendéglősök beszerzési központjának figyelmébe



Ziegler Nándor, a székesfővárosi vásárcsarnok igazgatója egy esti lap hasábjain megjelent cikkében rendkívül praktikus és üdvöseszmét vetett fel „Javasolja ugyanis, hogy a baromfi tömegtermelést szervezni kell, még pedig úgy, hogy a városok rendezzenek be baromfitenyészteteket a központok vagyonából. Így a főváros környékén, vagy határában is létesítendő volna egy baromfitenyésztésre alkalmas, modern telep. E rendszerrel egy csapásra segítve lenne a tojásmizériákon is.

A vásárcsarnok praktikus érzékű igazgatójának eszméjét a magyar vendéglős és korcsmáros iparnak is figyelmébe ajánljuk.

A vendéglősök beszerzési központja, mely máris igen hasznosnak mutatkozott, Ziegler igazgató eszméjének megvalósításával nagyot lendítene a vendéglős és korcsmárk anyagbeszerzésének megkönnyítésén.

Az eszme nemcsak hogy nem kivihetetlen, de igen könnyen megvalósítható és a ráfordított költség és fáradtság csakhamar megteremné gyümölcsseit. Ha tekintetbe vesszük, hogy a fővárosban milyen sivár viszonyok uralkodnak a tojáspiácón, akkor két kézzel kell, hogy kapjunk minden olyan célszerűen ígérkező ideán, mely e mizériákból kiutat kínál. Ziegler igazgatónak eszméje pedig ilyennek ígérkezik.

Hogy Ziegler igazgató terve hogyan kontemplálja a dolgot, annak megismerésére itt közöljük érdekes és hasznos cikkének főbb pontjait.

A baromfi-állomány megfogyott, hogy miért, az könnyen megérthető

dolog. A tenyésztés csökkent, mert a karomfi etetése ma büvészet. Honnan, mivel, az a kérdés. A tenyésztő kiscsibák a lövészárkokban van. Ez így lesz még jóideig. Mi tehát a teendő? Előkészülni, hogy mihelyt a baromfieség megszerzése könnyebben megy, a tömegtermelés rögtön meginduljon. Ezt kell minden lehető módon elősegíteni. Ezen a téren nem lehet elég sokat tenni az országban. Egy lépés sem fölösleges, még áldozatok árán sem. Amellett vagyok, hogy városaink rendezzenek be, legalább kórházaik és piacuk ellátására baromfitenyészteteket. A katonaság ezt már a háború óta teszi.

A kormány, bizonyos feltételek, a. m. a telep berendezésének, a tenyésztés irányának stb. előírása és felügyelet mellett, segíeyezhetné a városokat és más egyesületeket is, pl. a vidéki gazdasági egyesületeket. Hogy miből, hát a központok vagyonából. Erre milliókat fordítani nemzetgazdasági feladat.

Sokat tehetnének e téren a m. kir. államvasutak pályaöreiből utján. Tudomásunk van arról, hogy az államvasutak egyes vonalain igen szép eredményt értek el Beiwinkler főfelügyelő buzgó vezetése mellett. Beiwinklerkorán elhunyt, de szerencsére van helyébe másik lelkes szakember, Kovács Ödön főfelügyelő személyében. Csak folytatni kell a megkezdett munkát. A kereskedelmi miniszter különös figyelmébe ajánljuk ezt a kiválóan fontos ügyet. Az országos magyar baromfitenyésztő egyesület kebelében már régebben felmerült az az eszme, hogy a székesfőváros tegye lehetővé, saját fogyasztása érdekében, hogy itt a főváros környékén vagy határában létesüljön egy, a baromfi tömeges tenyésztésére berendezett modern telep. Ez két irányban lenne előnyös. Először a székesfőváros a tömeg-tenyésztés előmozdítása által maga is hozzájárulna ahhoz, hogy a saját fogyasztására szükségelt baromfi mennyisége gyorsabban szaporíttassék; másrészt a „díjtelletés“-sel alkalmat adna száz és száz lakosnak, háztartásnak és majorosnak stb. baromfinevelésre.

A főváros környékén sokezer udvaros ház, nyaraló stb. van, ahol bizony tekintélyes számú baromfit le-

hetne nevelni és tartani. Lesz mindjárt toll is, ha más nem, hát csirke-toll, azt is lehet értékesíteni. Tojás is lesz; ha nem is minden nap. Sok kicsi sokra megy, mondja a közmondás. A nők szeretettel csüggnek a kis csirkéken és a szép tyukjajakon. Mennyi konyhahulladék vesz most kárba. A konyhahulladék gyűjtéséből milyen nagy dolgokat csináltak a németek!

A baromfi tömegtenyésztésének modern eszközei a nagy mesterséges keltető-gépek és az amerikai rendszerű keltető-házikók. Ilyen telep berendezéséhez a főváros határában néhány holdas telek és nem valami sok pénz kell. E téren jártas szakértő is lenne már, aki az amerikai, monstruózan nagy baromfitenyésztő telepeket ismeri. Jó helyül kínálkozik a székesfőváros óbudai haltároló telepe; mert víz is kell, ha kacsát és ludat akarunk tenyészteni.

telep kezelése, olyan kikötés mellett, hogy az ott nevelt baromfi és termelt tojás kizárólag a főváros fogyasztására kerül, legcélszerűbben az „Országos Magyar Baromfitenyésztő Egyesületre lenne bízandó. Nem kétlem, hogy annak lelkes vezetői és néhány igen kiváló szakértő női és férfi tagja, készségesen vállalkoznának e telep vezetésére; mert az egyesületnek is érdekében áll, hogy a baromfitenyésztést ne csak szóval, hanem kézzelfogható módon is demonstrálhassa és így megkedveltesse. Emellett alkalom nyílik arra, hogy a tömeges termelésre legalkalmasabb és jó tojó hazai baromfifajokat gyakorlati módon kiismerje és ajánlhassa. Már ez maga is fontos közzgazdasági feladat.

### Kis korcsmárosok bajai



A panaszos levelek özöne kényszerít bennünket arra, hogy újból szószólóivá váljunk a vidéki kiskorcsmárosoknak, akik immár a végső küzdelmet folytatják az existenciájukért. Soha még megindítóbb harc nem folyt a létért, mint a vidéki kiskorcsmárosoké, akiknek számára nincs egyetlen se-

gító kéz, akiknek sorsa senkit a hivatalos körökből nem érdekel. És miért? Vajjon a vidéki kiskorcsmáros, aki magára hagyottan viaskodik és sem kellő élelmiszeranyagot, sem pedig szeszt nem bír beszerezni, nem épp oly fontos tényezője-e a közéletmezésnek, mint akár egy magánháztartás, amelyről úgy, ahogy mégis csak történik valami gyenge gondoskodás.

Tudni kell, hogy a vidéki kiskorcsmákban a háboru nagy személyi változásokat idézett elő. Ma a vidéki kiskorcsmák legtöbbszörben nem férfi áll a söntésben, hanem nő. Hadiözvegyek és hadbavonult korcsmárosok hitvesei. Ezek a szegény teremtések megindító igyekezettel próbálják fentartani hősi halált, avagy harctéren küzdő férfiek existenciájának alapját, mely most nekik és családjuknak kellene, hogy kenyeret juttasson. Nálunk fenn hirdetik, hogy a hadiözvegyek és hadbavonultak feleségeiről a legteljesebb szeretettel gondoskodik majd az állam. És történik is gondoskodás, ha nem is oly arányban, mint az a hazájáért elesett, a hazai föld védelmében küzdők családtagjainak kijárna. A vidéki kiskorcsmárosok hadiözvegyei és árván maradt családjai azonban úgy látszik kivételek e gondoskodás alól. Velük senki nem törődik, az ő sorsuk a hivatalos urak szívét és értelmét hidegen hagyja, őket senki nem segíti, sőt rendeleteket szegeznek az existenciájuk ellen. E méltatlan és a legteljesebb joggal barbárnak nevezhető eljárás okára és eredetére bajos rámutatni. Elképzelné sem tudjuk, mi lehet az eredője ennek a kivételes bánásmódnak, ennek az antiszociális elbírálásnak. A legcsodálatosabb a dologban az, hogy ha már senkinek eszéágában sincs segíteni a vidéki kiskorcsmárosok helyzetén, mért támadunk egyenesen a létük ellen. Országos érdek parancsolja talán, hogy ki kell irtani, el kell törölni föld színéről minden kiskorcsmát és koldusbotra kell juttatni minden vidéki kiskorcsmárost, hadiözvegyeket, hadiárvákat. Ezt már bajos elhinni. Inkább abban véljük feltalálni ennek a rejtélynek magyarázatát, hogy a hivatalos koponyákból hirtelen-váratlan kiveszett

a kiskorcsmárosok érdekei iránt való érzék.

Ezt az áldatlan állapotot panaszzal, zokogással felénk a panaszos levelek özönei. Ezek a megindító sorok bírnak rá bennünket arra, hogy felhívjuk az új pénzügyminiszter figyelmét a vidéki kiskorcsmárosok siralmas helyzetére. A kiskorcsmának nem adnak szeszt a szeszgyárak, a kiskorcsmák nem tudnak sörhöz jutni, a kiskorcsmák bort nem szerezhetnek be, mert az méregdrága, a kifőzésre pedig a mai beszerzési árak mellett ráfizetnek. Kérjük tehát a pénzügyminiszter urat, hogy a vidéki kiskorcsmák helyzetén legalább azáltal könnyítsen, hogy a szeszgyárakat utasítsa, ne zárkózzanak el kínai fallal a vidéki kiskorcsmák elől.



## A srófoló sörgyárak és a cirok

### A „Fogadó” „alapos” támadása



angosan és bátran hirdetjük már jó ideje, hogy a vendéglős és korcsmáros ipar magát megbosszuló testvérharcot folytat, önmagán végez

harakirit, ha meggondolatlanul, nem számolva a tényekkel, támadásra indul a magyar söripar és kereskedelem ellen. Ez elvünk hangoztatása miatt már nem egy támadás viharát álltuk és álljuk még ma is. A támadások nem szegik bátorságunkat, nem lankasztják el ama propagandánkat, mellyel a magyar vendéglős és korcsmáros ipar, valamint a magyar söripar testvériességét hirdetjük és a köztük fenálló mostoha érzéseket kiküszöbölni reméljük. Nem is szeretet, csak okos belátás, józan felismerése a tényeknek kell hozzá, hogy e célunk valósággá váljon. E véleményünk hangoztatásában különben nem állunk elszigetelten. A nem régiben lezajlott országos vendéglős nagygyűlésen fölattanui voltunk annak, amikor a vendéglős és korcsmáros ipar vezetői a mi általunk vallott elvet hangoztatták. De ha teljesen magukra maradásuk is, ak-

kor sem szünnénk meg hirdetni azt, aminek igazsága lelkünkben élő meggyőződés, hogy a magyar vendéglős és korcsmáros saját existenciáját támadja, ha attakra indul a sörgyárak ellen.

Hiszen támadni könnyű, annak látszatát kelteni sem nehéz, hogy ihol la útik a nagydobot a sörgyárak érdekei mellett. Ám bennünket az e fajta inzinuációk hidegen hagytak és a jövőben sem fogunk zavarni. Célunk tiszta, utunk egyenes, vargabetük nélkül haladó. A vád és a rágalom mindenbe beleköthet, a szentet is meggyanusithatja és mi nem tetszelgünk magunknak ebben a köntösben. Mi e lap hasábjain már nem egyszer az érvek fegyverével hirdettük, hogy miért nem lehet ellensége a vendéglős és korcsmáros ipar a söriparnak. Ezuttal nem bocsátkozunk ama többször hangoztatott meggyőződésünk részletezésébe, hogy a sör a létalapja a vendéglősnek és a sörgyárak elleni rohamok egészségtelen és természetellenes testvérharcot vonnak maguk után. Hogy ma újból szóvá tesszük a magyar vendéglős és korcsmáros ipar e fontos közös ügyét, annak is megvan a maga oka. Ez az ok egy „alapos” támadás, melynek színtere lap-társunk, a „Fogadó” hasábjai. A „Fogadó” már régtől fogva vezérelként követi a sörgyártás elleni támadások rendszerét. A „Fogadó” támad unós-untalan. Támad reggel, délben, este, támad, mert támadni akar, támad, mert hevében annyira elruganykodik az igazságtól, hogy immár se lát, se hall. Támadásával nem is foglalkoznánk, mert nem tartanak érdekesnek, sőt unalmasnak tartanók az örökös perpatvart. Ezuttal azonban mégis kénytelenek vagyunk kirukkolni, mert a „Fogadó” legutóbbi támadása, mely e lap-társunk régi tradícióinak jegyében fogant, olyan bolondgombából sarjadt ki, melyre rámutatni ellenállhatatlan ingert érezünk. A szak-sajtónak olyan eltévelyedéséről van ugyanis szó, amelyet ritkán van alkalom feljegyezni. Egy szaklap, amely tudatában kell, hogy legyen annak, hogy a vendéglősöknek a sörgyárakkal való békés együttműködése parancsoló szükség, ily támadásra rugaszkodik:

A srófoló sörgyárosok és a círok. Ugy mint nálunk, az osztrák sörösök is felemelték a sör árát. Az ausztriai sörfőzdek stájerolása szerényebb keretekben mozgott, ott csak 20-tól 30 koronáig emelték a sör árát. Ha már a kormány a pár millió korona hadikölcsön jegyzéséért türi a sörgyárak fosztogató hadjáratát, igazán próbára kellene tenni, milyen sör irányarat állapít meg az ár-bíró és vizsgáló bizottság, figyelemmel a sörgyárak utóbbi három év mérlegére. A magyar sörgyárak indokolását ismerjük: anyag és munkaerő drágaság, redukált termelés. Ezt már kívülről tudjuk. Az osztrák sörgyárak jobban konferálták be a söráremelést. Azt mondják: „a sörnek újabb megdrágulását el lehetett volna kerülni, ha a sörfőzdek legalább részben megfelelő mennyiségű sörárpát kaptak volna. Árpahiány következtében Magyarországból a drága árpapótló anyagot kell beszerezni, a círokat s míg egy métermázsa árpa 60 korona, círokért a magyar szállítónak 450 koronát kell fizetnimétermázsként. Hogy ezt a termelési költségtöbbletet a sörfőzdek maguk nem fizethetik, az csak természetes. A sör ára most a következő: 1 hl. (5 fokos hadi) sör eddig 64, most 84 korona, nehezebb sörök előbb 80, most 109 korona hektoliterenként. Ugyanaz napon, mikor ezt a sördrágítási indokolást olvastuk, a magyar lapokban a következő hirt olvashattuk:

**Felhívás cikóriatermelésre.** A földművelésügyi miniszter körrendeletben hívta fel a gazdasági egyesületeket s közigazgatási hatóságok figyelmét a kőkénygyökér cikória) termesztésének fontosságára. A buzdításnak azonban nagy foganatja volna, ha a mostani 15 koronás cikória árát a kormány felemelné legalább is 28–30 koronára. A cikóriatermesztési területet a földművelési miniszter 15 ezer katasztrális holdban szabta meg, illetve a hazai pótkávéggyáraknak legfeljebb akkora területre vonatkozó termesztési szerződések kötését engedélyezte. Tegyük fel az osztrák sörgyárak ál-

litása igaz s ők egy métermázsa círokért 450 koronát fizettek, melynek ára a hirdás szerint 15 korona métermázsként. Nem volna-e érdemes kikutatni, kik azok a szállítók, kik harmincoros árért szállítják Ausztriába a círokat? A földművelésügyi miniszter ur figyelmébe ajánljuk ezt a cikória ügyet. (P.)

A „Fogadó“ „P“-vel jelzett hírforrása tehát azért támad neki a magyar sörgyáraknak, mert a földművelésügyi miniszter felhívta a gazdákat a cikória-termelésre.

Az ember legelőbb elmosolyodik, azután megcsóválja a fejét és végül harsogi nevetésbe kell, hogy kitörjön. Oh azok a gonosz sörgyárak, mi minden súlyos bűn nehezedik az árdrágító lelkiismeretükre. És e bűnökhöz ime most egy újabb vétel sorakozik: a cikória. A cikóriának ugyanannyi köze sincs a sörgyártáshoz, mint Makónak, derék magyar hagymavárosunknak, az angolok által megszállott Jeruzsálemhez, de ez nem fontos, a fontos az, hogy adva van a támadási alap, melyből a „Fogadó“ kiindulhat egy kis sörgyár-pogromra.

Ezt a csinos kis kisiklást, melyet ez elvakult és tudatlan támadásnak isko'ai példái közé lehet iktatni, nem csak mi vettük észre, ráterelődt erre a figyelme egyik olvasónknak is, aki kuriózumként beküldte nekünk ama levél másolatát, amelyet ebben a mulatságos cikória-círok ügyben a „Fogadó“ főszerkesztőjéhez intézett. Ez a levél pedig hangzott a következőképen:

*Igen tisztelt Szerkesztő Ur!*

Becses lapjuk ezévi 3. számában megjelent „A srófoló sörgyárak és a círok“ című közlemény olyan hajmeresztő tudatlanságot árul el, melye én, aki súlyt helyezek arra, hogy a magyar szakirodalom és ennek keretében b. lapjuk is bizonyos nívón álljon, nem hagyhatom szó nélkül.

Azt kérdezi a cikk beküldője Önöktől, hogy lehet az, hogy a földművelésügyi miniszter q-kénti 28–30 koronáért hívja fel a gazdákat cikóriatermelésre, holott az osztrák sörgyárak q-kénti 450 koronás círokárokra hivatkoznak ár-emelkedésüknél.

Kedves Szerkesztő Ur, az Isten áldja meg, hogy lehet ilyesmit nyomdafesték alá bocsátani? Hát nem tudják Önök, hogy a cikória egy kapás gyökérnövény, a círok pedig egy kalászos szemes termény s így a kettőnek egymáshoz semmi köze nincs? Hát elég ahhoz, hogy a sörgyárakat üssék, az is, hogy a két növény kezdőbetűi véletlenül azonosak? Vagy azt hiszi a cikk beküldője, hogy minden, ami evvel a két betűvel kezdődik, alkalmas a sörgyártáshoz? Ez esetben siessen és ajánlja a földművelésügyi miniszternek azt is, hogy a círom meg a cinóber árát is kísérje figyelemmel. Mert még utóbb evvel is valami sörárdrágítást követnek majd el azok az uzsorás sörgyárak.

Szerkesztő Urnak

kiváló tisztelettel

kész hive:

(Aláírás.)

A cikkiró ur tehát bájos naivitással összetévesztette a cikóriát a círokkal, azzal a termékkel, amelyből nálunk nem, de Budweisban, a sörköttyvalékok gyanus hazájában valóban készül sör. Ugy cselekedett ez a derék és jámbor ember, mint az egyszeri parasztbíró, akár cikória, akár círok, ütni akart, tehát ütött egyet a sögyárakon, melyek körében bizonyára nem kis derűtséget kelt ez a formás kezezske.

Hogy pedig nagy „P“ ur megtudja, hogy mint cselekedett az említett egyszeri parasztbíró, hát ide iktatjuk az esetét.

A falusi zsidó korcsmáros legelőjére mindennap behajtotta legelni a lovát a szomszédja. Ette a máját az eset a korcsmárosnak és miután pusztába kiáltó szó maradt minden figyelmeztetése, egyszerűen úgy állt bosszut, hogy behajtotta a szomszéd tilosban legelésző lovát az istállójába. Amikor a szomszédnak ez tudomására jutott, nagy dirrel-durrall nekironott a zsidó korcsmárosnak, elpáholta, a lovát pedig kiszabadította az istálló-fogságból. Panaszra ment az elvert korcsmáros és megtörtént vele az a furcsa eset, hogy a parasztbíró őt ítélte el tizennégynapi áristomra. Az egyik esküdt figyelmeztette a bírót, hogy „de jó uram, hiszen a zsidó nem vádlott, hanem panaszos“. Egykedvűen adta meg a



biró meglepő válaszát: „Már akármilyen nagy a zsidó, mégsem adhatok neki többet tizennégy napnál.“ Ennek a kis humoros esetnek tükrében a saját arcását ismerheti fel a „Fogadó“ írója, a jeles nagy „P“ ur.

Mondják, hogy a neveltségesség ö. Talán ez eset kapcsán a sörgyárak ellen tájékozódó támadások is belefutnak a jól megérdemelt neveltségességbe.

## Hirek

**Windischgrätz herceg fogadó délutánja.** Windischgrätz Lajos herceg közéleti miniszter meglepően újszerű és igazán demokratikus módját találta meg annak, hogy a közéleti terén felmerült panaszoknak közvetlenül tudomására jusson és azokat gyorsan orvosolhassa. A miniszter ugyanis elhatározta, hogy minden vasárnap délután 4 és 7 óra között hivatalában kihallgatást tart s azon a közönség köréből mindenkit fogad és meghallgatást tart s azon a közönség köréből mindenkit fogad s mindenkit meghallgat, akinek a közéletre vonatkozóan panasz van. A minisztert erre a szokatlan, de annál dicséretesebb elhatározásra főként az a körülmény készítette, hogy a papírhiány miatt a lapok nem állhatnak a közönség panaszainak rendelkezésére s így sok jogos igény elbírálása és kielégítése vált lehetetlenné.

**A sörárak emelkedése Pécsen.** A pécsi sörgyárosok és kereskedők a körülmények kényszerítő hatása alatt most arról értesítették ügyfeleiket, hogy egyelőre a palacksörök árát palackonként 10 fillérrel föl emelték.

**A menükényszer Ausztriában.** A bécsi közéleti hivatal egy holnap megjelenő rendelete a háztartásokon kívül való ételmezést oly módon szabályozza, hogy egy vendégnek egy étkezésnél csak korlátozott mennyiségű ételt szabad kiszolgáltatni. Hogy a vendéglők látogatóinak lehetővé tegyék, hogy a megfelelő árak mellett kielégítő módon étkezhessenek, a rendelet behozza az úgynevezett menükénvszert sőt még az étkezés idejét is korlátoz közé szorítják, még pedig 12—2 óráig. Ügyvédek és hivatalnokok e

záróidőn tul 3 óráig étkezhetnek. E célból igazoló-jegyeket kapnak és a vendéglőkben csakis e jegyek felmutatása mellett szolgálhatják ki őket. Esti étkezési idő 7 órától 10-ig.

**„Sört csak dugó ellenében.“** Svédországban sajátos formában áll be a söruhiány. A svéd sörmizéria oka ugyanis nem az anyagihiány, hanem az, hogy nincs elegendő dugó a söröspalackok lezárására, má pedig Svédországban a sört jobbra palackokban, nem pedig hordókban hozzák forgalomba. Hogy segítenek hát a bajon? Régebben a svédek a leghevesebben küzdöttek még gondolata ellen is, hogy egy sörösfűző dugóját másodszer is használatba vegyék és ezt az eljárást „spinneric“ szóval bélyegezték meg. Ma már megváltozott a vélemény és a gotenburgi sörfőzde most nyilatkozta, hogy csak akkor adnak palacksört, ha a vevő új vagy használt dugót tud adni. Svédországban ma már nem törődnek azzal, hogy a csak egyszer használt dugó is kellemetlen mellékizzel mérteljezi meg a sört. „A sört csak dugó ellenében“ jelszó már eljutott Stockholmba is és a svéd főváros kényesebb izlésű népe most aggodalommal néz a jövő elé, amikor nekik is csak dugó ellenében jut a sörből. Egy nagy svéd lap körkérdésben fordult a stockholmi sörgyárakhoz és ezt az öröndetes körülményt közölte olvasóival, hogy Stockholmban egyelőre nem használják fel a használt dugódugókat a sörös palackok elzárására.

**Abrosz- és szalvéta-tilalom Bajorországban.** Bajorországban abrosz- és szalvéta-tilalom áll fenn a vendéglőkre és korcsmákra. Mivel e tilalom nem találkozott általános megelégedéssel, sőt több étteremben meg is szegték, a birodalmi ruházati központ felszólította a hatóságokat, hogy nevezzék meg ama vendéglőket, ahol az abrosz és a szalvéta-tilalmat figyelmen kívül hagyják. A tilalom ellen vétő vendéglők és korcsmák abrosz- és szalvétakészletét le fogják foglalni.

**A pénzeslevél csomagolása.** Mivel a papírpénz és értékpapírok csomagolásához vászon nem szerzhető be, a kereskedelmi miniszter megengedte, hogy jó minőségű csomagolópapírt használtassék még akkor

is, ha az értéküldemény súlya a 250 grammot meghaladja. A postahivatalok tehát a bankjegyek és más értékes küldemények vászonba való burkolását nem követelhetik.

**A Teabehozatali Társaság** lapunkban közzétett hirdetésére felhívjuk a t. előfizetőink figyelmét. A cég teái országszerte elismertek, több vendéglős állandó szállítói.

**Málnaszörp nem esik hadipótlék alá.** A pénzügyminiszter 1918. január 7-én 167.749/1917. sz. a. kelt határozatával N. N. málnaszörpkészletének hadipótlék alá vonása tárgyában értesíti a pénzügyigazgatóságot, hogy a málnaszörp hadipótlék alá nem esik, s ehhez képest az a cukoradó emeléséről szóló 1917. évi XVI. t.-cikk végrehajtása tárgyában kiadott 1917. évi 156.122. számú rendelet 2. §. A) pontjában meghatározott és hadipótlék alá eső árak között felsorolva nincs. A málnaszörp cukortartalmának megállapítása iránt előterjesztett kérelme tehát tárgytalan.

**Német söradó.** Berlinből jelentik: A birodalmi kincstári hivatal söradó behozatalát tervezi olyanformán hogy a malátaadót métermázsánként 20 márkáról 60 márkára fogják növelni.

**Nagy tranzakció a szesziparban.** A Magyar Országos Bank Részvénytársaság megszerezte a Baroti Szeszfinomító-, Cognac- és Likörgyár R.-T. részvénytöbbségét. E vállalat ezidő szerint hat millió korona alaptőkével rendelkezik, szesziparai, valamint szeszfinomítója van Erdélyben, továbbá egy likörgyára Budapesten. Minthogy a Gottschlig Ágoston R.-T.-nak Budapest-közbányai és martonvásári, továbbá a Mährisch-Ostrauer Rum-Likörfabrik und Weingrosshandlung G. m. b. H. Mährisch-ostraui üzemei a Baroti Részvénytársaság tulajdonába mennek át, ez utóbbi társaság a monarchiában a szakma egyik legjelentékenyebb és legnagyobb teljesítőképeségű vállalatnak tekinthető. A Baroti Szeszfinomító-, Cognac- és likörgyár R.-T. legközelebb megtartandó közgyűlésben a Magyar Országos Bank megbízottai a társaság igazgatóságába be fognak választani.

# Vasuti-vendéglős

## Országos egyesületet a vasuti vendéglősöknek



magyar vasuti vendéglősöknek régi betegsége a szervezetlenség, mely újabb és újabb bajok és mizériák forrása. Ma már valóban elérkezett annak legfőbb ideje, hogy a vasuti vendéglősök tudatára ébredjenek annak, hogy csakis a szervezettség az a védő páncél, mely a háborus viszonyok közepette biztonságot tud nyújtani nekik az egzisztenciájukat érő támadások ellen. Sajnos, ennek a felismerésnek eddig még nem sok jelével találkoztunk. No, de az élet a legjobb iskolamester és talán az eddigi szomorú tapasztalatok a magyar vasuti vendéglősöket is ráeszméltették annak igazságára, hogy aki nem tud és nem akar magán segíteni, az ne tartson számat arra, hogy más nyújtson neki segédkezet.

Igen sajnálatraméltó tény volna, ha a magyar vasuti vendéglősök még ma, a világháboru negyedik esztendejében sem jutnának el annak tudatára, hogy a szervezetlenségük további fentartása egyenesen öngyilkosságot jelent. Az a vasuti vendéglős, aki tarka szemmel látja, hogy milyen biztató a magyar vasuti vendéglősök jövőjének látóhatára, hogy a majdan elkövetkező békeidőben milyen fontos szerep vár a vendéglősökre az idegenforgalom felendítése körül, az a vasuti vendéglős mellé kell, hogy álljon, mikor végre nyílt formában szólítjuk őket, hogy lássák elérkezettnek az időt arra, hogy országos egyesületbe tömörüljenek.

Most, amikor a háboruból a békébe való átmenettel kezdő korszakának küszöbe felé közeledünk,

amikor az ukrán béke és az orosz birodalom háborút beszüntető elhatározása előfutárjai a közelgő világ-békének, nem szabad tovább tétovázni. A további halogatás nagyon súlyosan megboszlúna magát, mert a béke készületlenül, szervezetlenül találná a vasuti vendéglősöket és abban az időben, amikor a regenerálás útjára lépő ország ezer és egy problémával lesz elfoglalva, könnyen, megeshetik, hogy a még szervezetlen vasuti vendéglősök érdekei elkalodnak az általános munkalázban.

Felszólítjuk tehát a vasuti vendéglősöket, hogy a lehető legszorosabban tömörüljenek és alkossanak egyesületet. Mi a magunk részéről minden erőnkkel hozzájárulunk ahhoz, hogy az egyesülés terve létrejöjjön. E cél érdekében ezennel ajánlatot nyitunk és felkérünk minden vasuti vendéglőst, aki az egyesülés általunk felvetett eszméjét helyesli, és célszerűnek tartja, hogy írásban közöljék velünk nézeteiket.



**Az új boradó Ausztriában.** Azért, mert az első bortermelési adójavaslatot az osztrák képviselőház viszszautasította, a pénzügyminiszter még sem ejtette el teljesen az adótervet, hanem új formában fog majd vele szerencsét próbálni. A legújabb terv szerint az új boradójavaslat értékadó jelleggel fog birni. És pedig bor, bormust értékének tíz százaléka lesz az új adó, mely azonban hektoliter után számítva 20 K-nál kevesebb nem lehet, gyümölcsbor után 6 K. adó fizetendő. A bor értékét a termelő eladási ára, magyar bornál a határátlépési ár adja meg, míg a külföldi bornál az adó vám alakjában jut érvényre. Szabadraktárban levő bornál az eladási ár vétezik fel érték gyanánt.

**Új borgazdasági r. t. alapítása.** „Unghváry László-féle faiskola, szőlő- és borgazdasági r.-t.” (Cegléd)

cég alatt két millió korona alaptőkével (2000 darab 1000 K. n. ér. részvény) az Unghváry László-féle ceglédi erdőgazdasági, mezőgazdasági, és borkereskedelmi vállalat részvénytársasággá alakult át. Az igazgatóság tagjai: Unghváry László, ifj. Unghváry László, dr. Huszty János, Dobos Sándor, dr. Neumann Izidor és Weil Lajos.

**Magyar uriborok tokajhegyaljai borkiviteli rt. (Sátoraljaujhely)** cég alatt a Magyar általános hitelbank és a Magyar agrár és járadékbank részvételével a Sárospataki takarékpénztár rt., a sátoraljaujhelyi Hitelbank rt. a Tokajvidéki kereskedelmi és gazdasági bank rt. és a mádi Uribor tokajhegyaljai borkivitelének, borpincéinek, a tulajdonukat képező hordógyárnak átvételére, illetve bérbevételére és az átvett üzleteknek folytatására 4 millió K alaptőkével (10.000 db 400 K n. é. részvény) új részvénytársaság alakult Sátoraljaujhelyen. Az igazgatóság tagjai: Széchenyi-Wolkenstein Ernő gróf Waldbott Ödön báró, Maillot Nándor báró, ifj. Molnár Viktor dr. Csajka Endre, Grosz Dezső dr., Isépy Tihamér dr. Ervin Kálmán, Rózsa Lajos, Ullmann György, Reismann Márton, Schell Ferenc báró, Éber Antal dr. és Kláber Mór. Cégvezetők: Wald Izrael és Varcseka György.

## T. előfizetőinkhez!

Tisztelettel értesítjük t. előfizetőinket, hogy — méltányolva a t. előfizetőink elfoglaltságát — az előfizetések megújítását postai megbízás útján fogjuk beszerezni. Természetes, hogy ezen intézkedésünk nem vonatkozik az újonnan belépő előfizetőkre, kik egy postautalványon előfizethetnek.

Tisztelettel

Országos Vendéglős Ujság  
kiadóhivatala.

# Szakácsművészet

## Mártások

### Uborka-mártás.

Télire berakott vagy savanyított uborkát szép karikákra vagy apróra megvágunk, sós vízben felfőzünk. Azután savanyu tejjel és liszttel elhabarjuk.

### Almás tormamártás.

Néhány meghámozott almát megreszelünk, nyomban ecettel elkeverünk, hogy meg ne barnuljon. Azután cukrot és két kanál reszelt tormát adunk hozzá. Nagyon jó még 1—2 főtt burgonyát is közbe reszlni.

### Indus mártás.

Petrezselyemgyökeret, hagymát megtörünk és szitán áttörünk, 2 kanál mustárt hozzá adunk, valamint egy citrom levét, cukrot, sót, borsot, 4 kanál olajat, ecetet, 4 megfőtt, áttört tojás sárgáját, valamint kevés feloldott huskivonatot. Az egészet jégen finom mártásnak megkavar-

juk. Lehet még kávéskanálnyi paprikát és kevés sáfrányt is hozzá adni.

### Burgonya mártás.

Néhány megfőtt burgonyát megtörünk, egy tojás keményre főtt sárgájával, finomra vágott zöld petrezselyemmel, sóval, ecettel és borsal elkeverünk.

### Tojásételek

#### Töltött tojás.

A tojást félkeményre megfőzzük, azután óvatosan meghámozzuk, hogy meg ne sértsük. Éles késsel levágjuk az egyik végét és a sárgáját egészen kiszedjük. Kis csipetnyi kaviárt, ugyanannyi reszelt sajtot, kevés reszelt hagymát, néhány szem köménymagot egy kis mustárral elkeverünk, miáltal elkészül a tojás tölteléke. Ezzel megtöltjük a tojás fehér burkát, azután ismét helyére illesztjük alevágott végét és kész a töltött tojás. Nagyon jól néz ki, ha fejes salátába illetve tálaljuk.

#### Omelette zsír nélkül.

A palacsintasütőbe két-három kanál tejbe vagy vízbe — mikor jól

forr — öntjük a tálban villával jól felvert 3—4 tojást, melyet elébb meg is sózzunk. Azután sütőbe teszünk és kavarással nélkül megsülni hagyjuk. Ha alsó fele már szép sárgára megsült, széles késsel, nagyon óvatosan megfordítjuk, de eközben eltörnie nem szabad. Ha felső oldala is szép sárga, melegített tálban feladjuk. Ha még jobbnak kívánjuk, apróra vágott, savanyu tejjel elkevert sonkával megkenve hajtjuk össze. Valamint édes lekvárral is megkenhetjük.

#### Kemény tojás hideg mártással.

A tojásokat megfőzzük és hideg vízben, — melyet többször váltunk — kihűtjük. Így szépen meghámozhatjuk a tojásokat. Azután levágjuk néhánynak a tetejét és kiszedjük a sárgáját. Hat tojásnál kettőnek kell a sárgáját kiszedni. A fehérjüket apróra megvágjuk, a sárgáját jól eldörzsöljük kevés savanyu tejjel, sóval, ecettel, cukorral, azután a fehérjét is hozzáadjuk. Tavasszal kevés apróra vágott metélő hagymát is keverünk hozzá. A tojásokat tálra rakjuk és a mártást rájuk öntjük. Egyszerű, jó előételt nyerünk.



## Regény

— Elbeszélés —

### Irtó: Szomaházy István

Értelmetlenül néztem a szakáll-emberre, aki nagy komolyan folytatta:

— A Tigerbräu volt ugyanis az a müncheni kurtakorcsma, ahol eddig a Lángész-egyesület tanyázott... Tudod, hogy mit jelent ez?... Ez, édes fiam, napi ötszáz korsó sört jelent, hogy a többi költekezésről ne is szóljunk... A hitvány nagytökés, aki a mi verejtékes fil'éreinkből szerette meg a sarokházát, a minap azzal hálálta meg a kutyahüségünket, hogy a Szent György-retekért külön fölszámított mindenkinek tíz pfenniget... A Szent György-retekért, amit eddig ingyen és bérmentve kaptunk, ahogy az dukál is a Lángész-egyesülettel szemben... Fel tudod-e fogni, kis öcsém, a Tigerbräu-korcsmáras mérhetetlen aljasságát?... De akár fel tudod fogni, akár nem, mi testületileg kivonultunk a pincéből s elhatároztuk, hogy Münchenbe való visszatérésünk után rögtön új tanyáról fogunk gondoskodni... És mivel a jövő hónapban visszatérünk, hát az új tanya ügye most már égetően sürgössé lett...

Fölkelt, magához ölelt, aztán nemes pátozzal így szólt hozzám:

— Ha úgy akarsz, fiam, hát te fogsz lenni az új Tigerbräu-csapláros... A jövő hónapban velünk jössz Münchenbe s lóhalálában gondoskodik a helyiségről... Sász vendégről jótállok naponta s mivel a gégenk még hála Isten jó állapotban van, hát nem kell félned, hogy a söröcskéd megromlik a hordóban... Megisszuk mi, ha kétszerannyi lenne is... És ha megpukkad is a pocakos sör-uzsorás, az új Tigerbräu két hét alatt le fogja kaszabolni a pókhálós, régi Tigerbräut...

Odatartotta a tenyerét, hogy belejussék s bár még nem tudtam, hogy tréfáról, vagy komoly dolgról van szó, gondolkodás nélkül felcsaptam a Lángész-egyesület főpatronusának. Pár nappal később azt az információt kaptam, hogy az üzlet, melyet holond szeszélvükben kínáltak nekem, föltétlenül nagyszerűnek ítérik. Bucsut vettem hát a Café l'Asie-től s a következő hónap elején elutaztam Münchenbe. De előbb — kissé sajtó szíjjal — elbucsztam egyetlen barátomtól, a vörös Herminától.

#### Az első hét Münchenben.

Mikor Münchenbe, egy késő-őszi estén megérkeztem s a podgyászomat valahogy elhelyeztem az egyik fogadóban, azonnal fölkerestem a szakállembert, aki Párisban, a bu-

csuzás után, megegyszer visszahívott az utca sarkáról:

— Igaz, fiam, ha a müncheni pályaudvaron kiszállsz, azonnal ülj föl egy droschkére s keress föl az öreg Raumann Frigyeset, a piktorok apját... Ez a Raumann Frigyes különben az én tisztességben megöszült nevem... A lakásomra nincs szükséged, mert engem mindig biztosan megtalálsz a Frau Hampe nevű sörkorcsmában, ahol az ideiglenes tanyánkat fölütöttük...

Most eszembe jutott a szíves meghívás s a fogadóból egyenesen elhajtattam a Frau Hampe-hoz, mely egy sötét, ütött-kopott kis helyiség volt, olyan börszékekkel, melyekben még az ősapák kövér természetének is meglátszottak a nyomai. A konyhán át kellett bemenni az ivószobába, ahol oly rémületes volt a füst, hogy vagy öt percig egyáltalában nem is tudtam tájékozódni, hogy hol vagyok?

Még javában krárogtam a borzalmas levegőtől, amikor egyszerre csak egy öblös hang szólalt meg valahol a fiústeceán mélyében:

— Jesszasz, hiszen ez a mi párisi barátunk... A Lángész-egyesület új patronusa... Fiúk, szorítsatok csak neki hamarosan egy kis helyet, te pedig, Lotte fiam, állíts gyorsan elébe egy korsó sört, mert úgy látom, hogy támoogy a szomjuságtól...

Mindnyájan barátságosan a keblükre szoritottak s úgy bántak ve-



### Igaza van!

Papucs ur az anyósát kíséri a vonathoz.

Az anyós végre (!) elutazik.

A kapus figyelmezteti:

— Nem kell sietni, a tíz órai vonat fél órai késéssel indul.

— A panaszkönyvet! — ordítja Papucs ur.

### Inkább az ablak.

Doktor: Aztán ne igyék kigyulmed, mert megvakul.

Beteg: Mit, mán hogy én ne igyam? Akkor csak vakuljak meg inkább, mert jobb, ha az ablakok pusztulnak el bele, mintha a ház dül össze mindenestül!

### Megjavult.

— Férje még mindig olyan tartózkodó, mint vőlegénykorában volt?

— Dehogy! Most már anyósvicceket gyárt!

lem, mintha én is rendes tagja lennék annak a kompániának, mely napjában egy órát festett, tizenkilencet pedig a sörivás nemes és magasztos céljainak szentelt... A szakállember rögtön lendületes felköszöntőt mondott rám, ékes szavakban fejezte ki, hogy a művészet és a jó ital szerves összefüggésben állanak egymással; s a modern embernek immár nem egy légies, ábrándos tekintetű asszonyszemély a muzsája, hanem a kövér vendéglős, aki gondaskodik róla, hogy mindig friss, üdítő italokat kapjon... „Éltetek hát, fiam, — fejezte be a beszédét, — mint a mi muzsánkat, akt a sörös hodóiddal ércnél maradandóbban fogod beírni a nevedet a művészet történetébe...”

A mulatozásnak megint csak a hajnali órák vetettek véget s a boltokat már javában nyitogatták, amikor végre a Maximilian-Strasse sarkán bucsuzkodni kezdtünk egymástól... Azt hittem, hogy az egész társaság be van csipve a borzalmas mennyiségű söröktől s ugyancsak nagyot néztem, mikor az öreg Raurmann nagy komolyan belém karolt és így szólott hozzám:

— Most pedig, gyermek, haza foglak kísérni és ellátlak az apai tanácsaimmal... Mert a mai nap az, amelyen a négyemeletes sarokházadnak le fogod tenni az alapkövét, édes fiam...

Feljött hozzám a fogadóba, végig-

### Páciensgyártás.

Meglátja az orvos, mint gyur az inasa alaposan valakit az utcán.

Rémülten kiáltja:

— Mit csinálsz, Pista?

— Pácienseket, doktor ur!

### Ha pör, hát hadd legyen pör.

— Megnyerte kend a pört, — mondja a bíró az atyafinak, most már elmehet haza.

— De nem megyek ám, hanem feljebbezek.

— Megbolondult?

— Nem én. De hadd lássa a felsőbb bíróság is, hogy igazam van!

### Após és vő.

Egy jónevű és keresett ügyvéd vejének, egy kezdő ügyvédnek, a hozományon kívül néhány zsiros pört adott át.

Egy évvel később jön a vő és újabb perek átadását kéri.

— Mit csináltál a régiekkel?

— Befejeztem őket.

— Szerencsétlen flótás! Én 20 éven át ezekből a pörökből éltem és maga egy év alatt befejezi őket? Menjen, semmit sem tehetek önért!

dőlt a divánon, aztán rágyújtott a hatalmas porcellánpipájára és így, hatalmas füstelhökbe burkolózva, avatott be mindazokba a titkokba, melyektől szerencsém és a sarokházam függött.

— Először is jól meg kell értened, gyermek, hogy miről van szó... Azt hiszed, ugy-e, hogy egy csapat istentől elrugaszzkodott korhely közt mulattál ma éjszaka?... Megengedem, hogy van valami alapja a véleményednek, mert mi csakugyan nem vagyunk alkalmas legények ahhoz, hogy például egy bankot, vagy egy szövőgyárat alapítsunk, de azért nem szabad ám azt hinned, hogy üresfejű fickók vagyunk... Szeretjük a sört, ez az egész, — aztán meg ostoba fajankónak tartunk mindenkit, aki az életet komolyabban veszi, mint kellene... Az élet egy szomorú tréfa, — az okos ember tehát kacagva fogadja ezt a tréfát, nehogy a sors, a nagy tréfálmester, a végén őt nevese ki... A pénzre, a hírnévre, a tekintélyre mi valamennyien fütyülünk, édes fiam, de a művészet azért fenemód komolyan vesszük, mert a művészet még ezt a haszontalan földi tengődést is széppé teszi... Láttad azt a sok könnyelmű, borzas, kurjongató legényt, aki ma ott állt veléd a Frau Hampe asztalánál?... Ezek közt akárhány van, akinek a kisujja körmeiben több a talentaum, mint sok pózóló, nagyképű Hofrathban... Az

### Ha te úgy...

Az antiszemita földesur találkozik a vásárra siető Mózsival az országúton és rákényszeríti, hogy ott helyben terítse ki a batyuját, mintha a vásárban lenne, azután alaposan ócsárolgatja a holmit.

A zsidó felhasználva az alkalmat, mikor a zsidófaló háttal fordul feléje, a méterrel nagyot huz a háta közepére.

— Hah! — kiáltja ez dühösen, — ki merete ezt tenni?

Mózsai hajlongások között mondja:

— Ki mondhatná meg ezt kéremláson, ebbe o nodj sokadajlomba?

### Miért éppen?

— Nodságos ögyvéd ór, átotozóban vadjok, segítsen vo'omivel, hodi folytathassak oz utamot.

— Hát a mogo ótja épen az én én irodámon vezet kheresztül?

### Oh, azok az anyósok!

Fodrász: Nem tudom, báró ur, mi van ma a hajával, de nem akar nak megmaradni.

Báró: Nem tsodálak!... Az elébb motatkoztam be jüvendübeli onjósomnak, attól merednek égnek.

a kecskeszakállas kamasz, akinek egyetlen inggombja sincs, csak tegnap fejezte be a „Heléna bucsuja” című képét, melyről még akkor is beszélni fognak, amikor már az összes Hofrathok csontjai a nevükkel együtt elrothadnak... A sok korhely között akárhány egetverő lángész van s nem is olyan vad tréfa, hogy mi cinikusan lángész-egyesületnek nevezzük a söröző kompániánkat... Mindez azonban, fiam, nem tartozik terád... Terád csak annyi tartozik, hogy nekünk jó sört adj s ne számits föl külön illetekeket a Szent György retek után, ha azt akarod, hogy azt a sarokházat mielőbb megszerezd... Mert mi alávalóan könnyelmű svihákok vagyunk, akik csak azért alkotuk remekműveinket, hogy te minél több pénzt rakhass el a fiókdobba, — de ha bánt bennünket valaki, akkor kiharapjuk a gégéjét... Gyerekek vagyunk, fiacskám, felnőtt gyerekek, akik azt szeretjük, ha hizelkedve megvakargatják a tokánkat... Jó sör kell nekünk, meg egypár harapás étel, aztán egy vacok, amelyikre hajnalban ledőlhetünk... És egy jó fiu, aki szeretettel gondoskodik rólunk... Te pedig, gyermek, jó fiunak látszol, legalább a becsületes pofád azt mutatja, hogy jó fiu vagy...

A piktorok apja gyöngéden megsimogatta az arcomat — amit ő, apai jóindulattal, pofának nevezett — aztán pöfékelve folytatta:

(Folyt. köv.)

# Közgazdaság

**A Magyar Országos Bank új vállalatai.** Unió Kenyér- és Tápszergyár Rt. cég alatt a Magyar Országos Bank égisze alatt alakult Unió Kereskedelmi Rt. új vállalatot alapított Budapesten (Vilmos császár-ut 26.) 600.000 korona alaptőkével (300.000 darab 200 K n. é. részvény).

**A sörtermelés.** A magyarországi sörfőzdekben 1917. december havában 45845 hl. sört termeltek, szemben 53.038 ul.-rel az előző év hasonló havában. 1917. szept. 1-től dec. végéig az összes sörtermelés 235.390 hl.-re rugott, szemben 168.484 hl.-rel az előző év hasonló szakában.

## A szerkesztő postája

**K. J.-né Temesvár.** Furesának tartjuk levelének azt a pontját, amelyben kifejezetten azt írja, hogy szaklapokat csak azért fizeti elő, hogy alkalma legyen az ügyesbajos dolgait a szerkesztőségekkel elintéztetni. Mondhatjuk, elég őszintén nyilatkozott. Engedje meg, hogy mi is hasonló őszinteséggel nyilatkozzunk. Szokásunkhoz híven minden minket megértő előfizetőnknek szívesen állunk díjazás nélkül rendelkezésükre, de olyan előfizetőkre, kik előfizetési összeg (mely ma nincs arányban a lap költségével) ellenében nem öt minden a szakmánkban történő dolgokról tájékoztató lap olvasása érdekli, hanem, amint ön írja, csak dolgai elintézése, — olyan előfizetőkre nem reflektálunk de azt bátran feltételezzük: lapársaink sem. — kérvényét az illető helyre eljuttattuk.

**Schw. V.** Címe: „Vendéglősök Lapja” (néhai Ithász György alapítása), kiadóhivatal Budapest, IX., Ferenc-körút 22. Megjelenik

**D. P. Fűzesabony.** A lugköpötlőkat nem ajánlhatjuk, menjen a pékhez és vegyen fahamut, forró vizet öntsön reá és 24 órán belül a legjobb lugot kapja, nincs annál jobb szer.

**Főpincér.** Sorsjegye 5000 koronát nyert. Most már az a kérdés, milyen sorsjegye van: egész, fél, negyed, vagy nyolcad.

**L. Sümeg.** Jogot átruházni nem lehet, ha az üzletét eladta, úgy kötelessége a jogról lemondani. Az új tulajdonosnak kérvényezni kell az italmérési jogot a pénzügyigazgatásnál, csatolni kell születési és erkölcsi bizonyítványt.

**Káldor Gy.** Az önrendelkezésnek nem volt helye. Várta volna be a dolog szabályszerű befejezését — azt mondják, a bíróságnál kettőt hallgatnak meg.

**Vasuti vendéglő,** Margitfalva. Levelét megkaptuk, eljárás folyamatban. Kevés remény a kedvező elintézéshez. Lépjön érintkezésbe a szeszgyárral, talán segíteni tudnak.

**Kispikoló, Szatmár.** Öcsém, maradj a helyeden és ne szenvedj rangkorságban, ezt tanácsolja neked a szerkesztő bácsi, mert Budapesten sem lesz jobb dolgod. Várd meg azt az időt, amikor ismét lesznek szivarok — ha ugyan lesznek, — és akkor lehetsz „szivarosfiú” egy fényes, tükros kávéházban. — Panaszokod hogy most nincs címed, hát ajánlok neked címekeket: amikor *bort* viszel a vendégnek, „borfiú”, ha *sört* viszel, „sörfiú” és ha tányért adsz a vendég elé, „tányérosfiú” és ha véletlenül a kenyéreladással bíznak meg, „kenyeresfiú” leszel. Most azt hiszem, válogathatsz a címekekben.

**Klein és fia.** Levél ment, máskor válaszbélyeget kérünk.

**B. Antal, Somorja.** Lapunk előző számát b. címére küldöttük.

**G. S.** Ne várja meg, a terminus lejár, intézkedjék néhány nappal előbb, nehogy az illető még külön költséggel is terhelje.

**Östr. F.** Ajánlott levélben küldöttük, nyugtázást várunk.

## Nyílt-tér

### IPARSÓ

fagyalt, jegeskávé, hidegkészítmények előállításánál a jég sózá-ára, valamint hűtőkészülékekhez. Minden felvilágosítást és értesítést szóbeli vagy írásbeli kérdézősködésekre díjmentesen nyújt

A Magyar Királyi Sóiövédék Vezérügynöksége

**Iparosó osztály:**

Budapest V., Vilmos Császár-ut 32. Telefon 73-40

## Biró Miklós kiadványai

a legszebb, legjobb és legolcsóbb könyvek

	Korona
Balla Ignác: <i>Gabikám...</i>	4.—
Benedek Marcell: <i>Vulkán, Regény</i>	6.—
Fejér Imre: <i>Madárember</i>	3.—
Gárdos Mariska: <i>Kilenc hónap</i>	4.—
Kaczér Illés: <i>Khatrit, az egyiptomi asszony.</i> Napkeleti regény. III. kiad.	5.—
Kaczér Illés: <i>A király aludni akar</i>	4.—
Marcel Prévost: <i>Ur és szolga.</i> Regény Fordította: Benedek Marcell	4.—
Révész Béla: <i>Beethoven, Miniature.</i> Erdei Viktor litográfiáival	4.60
Szederkényi Anna: <i>Hill Márta, Regény</i>	4.—
Szenes Béla: <i>A Kristófféri Kolumbusz.</i> Vidám regény	5.—
Somlyó Zoltán: <i>Őszi regény</i>	3.—
Várnai Zseni: <i>Örömök kertje</i>	3.—

Kapható Budapest és a vidék minden könyvkereskedésében és pályaudvarán

Felelős szerkesztő és kiadó:

**Böhm Ármin.**

## Uj előfizetőinknek

\* díjtalanul megküldjük \*

**Szomaházy István  
a fehér asztal**

című regényünk eddig  
\* megjelent példányait! \*

# TEÁT

LEGOLCSÓBB NAPI ÁRON MÍG A KÉSZLETUNK TART

AJÁNLUNK  
NEMESFAJAJÚ  
KITUNÓ MINŐSÉGŰ

54. SZÁMU TÖRME-  
LÉK-TEA HADI-  
FOGLYOK ÉS MUNKÁSOK  
RÉSZÉRE

## TEABEHÓZATALI TÁRSASÁG

BUDAPEST, V. KERÜLET, SZÉCHENYI-UTCA 7. // TELEFON: 114-95

VASUTI VENDÉGLŐSÖK SZÁLLITÓJA  
ALAPITVA 1898. ÉVBEN



Törvényes oltalom alatt álló

# „Pannonia“ Dupla malátasör

„Folyton emelkedő forgalmunk tízka gyártmányaink kiváló minősége“

Évi 168.000 hl.-es termelési képesség!



„Pannonia“ Sörfőző Részvénytársaság  
Pécsett

## TOKAJI COGNAC

Első Tokaji Cognac-  
gyár

Központi iroda:

Budapest, Frangepán-u. 12

A LEGJOBB

Emésztési: erősegítő  
nyáalkoldó  
savközbősítő

MATTONI

**GISSHÜBLER**

TISZTA TERMÉSZETES ALKALIÁS  
SAVANYUVÍZÉ.

Legjobb asztali és üdítő ital

MATTONI HENRIK  
VI., TERÉZ-KÖRUT 37. SZ.

# KOVALD

TISZTIT, FEST  
BUDAPEST

GYÁR ÉS FŐÜZLET: VII, SZÖVETSÉG-UTCA 35-37.

TELEFONSZÁM: JÓZSEF 15-71 és JÓZSEF 18-00.

*Kolzer*

DIVATHÁZA

Állandó  
occasió!

Eladás a souterrainban  
BUDAPEST, IV.  
KOSSUTH-LAJOS-U. 9

# Fővárosi Sörfőző R. T. KÖBÁNYÁN

minden tekintetben  
elsőrangú sörfőzde

Alaptőke: 12,000.000 K.

Gyártelep és központi iroda:  
Budapest, X, Maglódi-ut 47.  
Telefon: 56-80, 56-81, 56-82

Városi iroda:  
Budapest, V, Erzsébet-tér 5.  
Telefon! 50-08, 86-27



# A KONYHÁBAN

a legnagyobb megtakarítást érhetjük el, ha a

**Dr. Oetker-féle** gyártmányokat  
sütőport, vaniliacukrot, puddingport használjuk

A bevásárlásnál ügyeljünk az ismert védjegyre:

okos



fej

T  
Ö  
R  
L  
E  
Y



T  
Ö  
R  
L  
E  
Y

# Talisman Casino Réservé Gout-Americain



# VENDEGLŐS: UJSÁG



MAGYARORSZAGI VENDEGLŐSÖK,  
ÉS KORCSMÁROSOK ÉRDEKEIT  
FELŐLELŐ FÜGGETLEN SZAKLAP  
SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL BUDA-  
PEST, VI KERÜLET, EÖTVÖS-UTCA 28 SZÁM  
// MEGJELENIK // / ELŐFIZETÉSI ÁR /  
HAVONKÉNT 1-SZER / EGESZ ÉVRE 8 KOR.



**EXCELSIOR**

AZ  
**TÁP** **SÖR**

EXCELSIOR  
Tápsör

DREHER ANTAL SERFŐZDEI RT.  
BUDAPEST-KÖBÁNYA

LEGJOBB A  
VILÁGON!

DREHER ANTAL  
SERFŐZDEI RT.

BUDAPEST-  
KÖBÁNYA